

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

† ΔΕΣΠΟΙΝΑ Β. Α. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΟΥΪΖΙΔΟΥ

ΑΝΤΙ πάσης άλλης βιογραφικής σημειώσεως περί τῆς πολυκλαύ-
στου νεκρᾶς, ἥς τὴν εἰκόνα παρατιθέμεθα ὧδε, καταχωρίζομεν
τὴν περικοπὴν τοῦ λόγου, ὃν ὁ ἱατρὸς κ. Β. Ι. Σαράφης ἀπήγγειλε τὴν
18ην Δεκεμβρίου 1905 ἐν τῷ ἐν Μάκρῃ ἱερῷ ναῷ «Ἅγιος Νικόλαος»,
τελουμένου τοῦ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς μεταστάσης ἑξα-
μήνου μνημοσύνου.

..... «Ταύτην τὴν περί θανάτου καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης βρα-
χειᾶν μελέτην ἡμῶν ἐνέπνευσέ μοι ἡ σήμερον τελουμένη πένθιμος
ἀκολουθία ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς πρὸ ἑξαμήνου σθεσθείσης
φωτοβόλου λυχνίας, ἥτις χρυσοφεγγεῖς ἐξέπεμπε τὰς ἀκτῖνας αὐτῆς
ἐν μέσῳ τῆς ἀδραμιαίας αὐτῆς οἰκογενείας, τῆς πολυκλαύστου

Δεσποίνης, σεμνῆς καὶ ἐναρέτου συζύγου τοῦ Βασιλείου Α. Βασιλειάδου, καὶ θυγατρὸς ἐριτίμου τοῦ Ἰωάννου Λουϊζίδου. Αἰσθημα σεβασμοῦ πρὸς τὴν μνήμην τῆς προώρους ἀφ' ἡμῶν μεταστάσης, αἰσθημα ἐκτιμήσεως καὶ ἐγκαρδίου ἀγάπης πρὸς τὴν καλοκάγαθον Δέσποιναν μὲ παρώθησαν νὰ παρέλθω ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν ὅπως διεγείρω καὶ πάλιν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τὸ δίκαιον αἰσθημα τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν προώρους τὸν βίον τερματίσασαν, καὶ προκαλέσω ἰκέτιδα φωνῆν καὶ παρ' ὑμῶν πρὸς τὸν Θεόν, ὑπὲρ κατατάξεως καὶ τοῦ πνεύματος αὐτῆς ἐν ταῖς μοναῖς τῶν μακαρίων πνευμάτων.

Ἰερὰν ὄντως καὶ ὑψηλὴν ἀποστολὴν ἔχει ἐν τῷ κόσμῳ ἡ γυνή, καὶ ἡ ἐκπληροῦσα τὸν προορισμὸν αὐτῆς ἐπαίνων καὶ ἐγκωμίων ἀξία καθίσταται. Ἐλαχεν αὐτῇ συνεπικουροῦσα τὸν μὲν βίον νὰ καταστήσῃ τερπνότερον ἐν τῷ παρόντι, τὸ δὲ τραχὺ τοῦ ἀνδρὸς νὰ μετριάσῃ διὰ τῆς εὐαισθησίας τῆς καρδίας καὶ τῆς βαθύτητος τοῦ αἰσθήματος. Ἄλλ' ἡ γυνή, σύζυγος καὶ μήτηρ ἀποκαθισταμένη, ἔχει εὐγενέστερον κλῆρον νὰ ἐκπληρώσῃ ἢ οἰκογένεια ἀνοίγει εἰς αὐτὴν εὐρὺ στάδιον ὅπως ἐκκενώσῃ ὅλον τὸ πέλαγος τῶν φιλοστοργωτέρων διαθέσεων καὶ τῶν εὐαισθητοτέρων ἑρμῶν. Ἡ οἰκογένεια ἀποτελεῖ τὸ βασίλειον τῆς γυναικὸς, καὶ ἐν αὐτῇ δίκην βασιλείσης βασιλεούσης διὰ τοῦ ἀδαμαντίνου σκήπτρου τῆς καρδίας ἐκδηλοῖ ὅλα αὐτῆς τὰ εὐγενῆ ἔνστικτα καὶ διασπείρει πανταχοῦ τὴν λάμψιν τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ζωῆς. Ἡ μήτηρ εἶναι ὁ ἀληθὴς κόσμος τῆς εὐδαιμονίας συγκεντροῦσα ἐν ἑαυτῇ τοιοῦτους θησαυροὺς ἀγάπης ἀφάτους καὶ μυστηριώδους, οἷους δὲν δύναται ἄτεχνος χρωστήρ νὰ ἐκφράσῃ καὶ παραστήσῃ.

Τὸν ὑψηλὸν τοῦτον προορισμὸν τῆς γυναικὸς ἄριστα σύνοιδεν ἡ ὄντως ἀληθὴς τοῦ οἴκου Δέσποινα, ἡ ἀφωσιωμένη σύζυγος, ἡ φιλόστοργος μήτηρ, ἡ καμαρωμένη νύμφη, ἡ ἀπαράμιλλος θυγάτηρ καὶ ἀδελφή, ἡ εὐκρινὴς συγγενής, ἡ προσηγνὴς καὶ μειλίχιος φίλη, καὶ ὅση γε αὐτῇ δύναμις προσεπάθει ν' ἀναδείξῃ ἑαυτὴν καὶ παραστήσῃ τὸν οἶκον αὐτῆς ἀντάξιον τῶν πόθων καὶ ἐλπίδων τῆς. Ἄλλὰ φεῦ! βραχὺς ὑπῆρξεν ὁ βίος αὐτῆς, καὶ νόσος λυγρὰ καὶ βαρεῖα ἀστραπιαίως ἐπισκέψασα ἀφήρπασεν αὐτὴν ἐκ τῶν ἀγκαλιῶν τοῦ συζύγου, τῶν τέκνων καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῆς, καὶ εἰς μέγα πένθος καὶ βαθὺ ἐδύθεισεν ἀμφοτέρας τὰς ἐγκρίτους παρ' ἡμῖν οἰκογενείας τῶν Βασιλιαδῶν καὶ Λουϊζιδῶν, καὶ τὰς καρδίας τῆς κοινωνίας ἡμῶν ἐπληξεν, ἥτις τὴν λύπην καὶ τὴν ὀδύνην συμμεριζομένη λίαν περιτράνωσεν κατέδειξε τὸ αἰσθημα τοῦ σεβασμοῦ ὅπερ ἔτρεφε πρὸς τὴν μεταστάσαν. Ἄλλ' οὕτως ἔδοξε τῷ Ὑψίστῳ, εἶη τὸ ὄνομα Αὐτοῦ ἡλόγημένον, Αὐτὸς ἔδωκεν, Αὐτὸς ἀφείλετο, Αὐτὸς δὲ καὶ θὰ ἐνσταλάξῃ βάλσαμον παρηγορίας εἰς τὰς καιριώτατα τρωθείσας καρδίας τῶν οἰκείων αὐτῆς.

Σὺ δὲ μακαρία καὶ γενναία ψυχὴ τῆς Δεσποίνης χώρει εὐσταλῶς πρὸ τοῦ ἀγωνοθέτου Χριστοῦ, ἵνα λάβῃς τὸν ἀδαμάντινον στέφανον καὶ συμβασιλεύῃς ἐν τῇ ἀνεκλαλήτῳ ἐκείνῃ χαρᾷ καὶ μακαριότητι τῶν δικαίων, χώρει ὅπου οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύ-

τητος και ἀγήρω, συνευφραينوμένη τῷ ὑψίστῳ και ἀπίρῳ ἀγαθῷ, τῷ Θεῷ. Ἡμεῖς δὲ πικρὸν καταλείβοντες δάκρυ συνενώσωμεν τὰς εὐχὰς ἡμῶν μετὰ τῶν τῆς Ἐκκλησίας και ἐκ βάθους ψυχῆς εἰπωμεν

Αἰωνία Σου ἡ μνήμη, ἀγαθὴ ψυχὴ

Αἰωνία Σου ἡ μνήμη, ἐνάρετε Μῆτερ

Αἰωνία Σου ἡ μνήμη, πολὺκλαυστε Δέσποινα».

Τοιαύτης πολυτίμου γυναικὸς και συζύγου τὴν μνήμην ἀγήρω κατέστησεν ὁ βαρυπενθήσας σύζυγος αὐτῆς διὰ διαφόρων δωρεῶν εἰς τὰς ἀδελφὰς Χριστιανικὰς Κοινοτήτας Μάκρης - Λειδησίου, ἐξ ὧν εἰς τὴν μὲν μεγαλοπρεπέστατον οἰκοδόμημα ἐδωρήσατο ἀντιπροσωπεύον τὸ ποσὸν ἑξακοσίων χρυσῶν εἰκοσαφράγκων, ἐξ ὧν ἡ Κοινότης ἀπολαύει ἐτησίως τριάκοντα εἰκοσαφράγκα, ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδύσεως, εἰς τὴν δὲ μίαν οἰκίαν ἣτις νὰ χρησιμεύσῃ ὡς Παρθεναγωγεῖον και ἑκατὸν τριάκοντα εἰκοσαφράγκα ἐπ' ὠφελείᾳ τούτου, ἰδιαιτέρως δὲ τεσσαράκοντα πέντε εἰκοσαφράγκα πρὸς συμπλήρωσιν διαφόρων ἐλλείψεων τῶν ἀρτισυστάτων ἐκτὸς τῆς πόλεως νεκροταφείων. Τὰς δωρεὰς ταύτας τοῦ ἐριτίμου τέκνου αὐτῶν εὐγνωμόνως ἀποδεχθεῖσαι ἀμφοτέραι αἱ Κοινότητες δημοθύμως ἐψηφίσαντο νὰ τελῶσιν ἐτησίως πάνδημα Μνημόσυνα ὑπὲρ τῆς προῶως μεταστάσης, τὸν δὲ βαρυπενθοῦντα σύζυγον αὐτῆς κατέταξαν ἡ μὲν μετὰ τῶν Μ. Εὐεργετῶν, ἡ δὲ μετὰ τῶν Εὐεργετῶν. Ὁ δ' ἐν Ἀθήναις Μικρασιατικὸς Σύλλογος, ὁ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ σοφοῦ και βέκτου καθηγητοῦ κυρίου Μαργαρίτου Εὐαγγελίδου, μετ' ἀπαραμίλλου ζήλου και δράσεως τὸν προορισμὸν αὐτοῦ ἐκπληρῶν, τὰς πρὸς τὰς Μικρασιάτιδας ταύτας χώρας δωρεὰς τοῦ κ. Β. Α. Βασιλειάδου πληροφορηθεὶς, ἀνέγραψε τοῦτον μετὰ τῶν ἐπιτίμων αὐτοῦ μελῶν.